

Belpop 10 – aflevering 1: Selah Sue

Maandag 19 oktober

Nadat Sanne Putseys, beter bekend als Selah Sue, op haar 17de door Milow wordt ontdekt, kent haar carrière een vliegende start. Met haar unieke stem en mix van soul, funk en reggae komt ze al snel op de radar van het prestigieuze Franse label 'Because Music'. Dat wil haar tekenen en lanceren in de rest van de wereld.

Prince is fan en vraagt haar als support act voor zijn show in het Sportpaleis. His Purple Highness biedt zelfs zijn medewerking aan voor haar debuutalbum, maar dat verzoek wijst ze beleefd af. Te ver vliegen naar Minneapolis en ze heeft het al zo druk. Ook zonder Prince wordt haar titelloze debuut in 2011 een haast surreëel en overrompend internationaal succes. Dat bestendigt ze in 2015 met haar tweede album 'Reasons'.

Maar onzekerheid en depressie doorkruisen geregeld haar succesparcours. In haar songs schrijft Selah Sue haar demonen van zich af. Het blijft een moeilijke strijd. Als meter van het project Te Gek!? draagt ze haar steentje bij om het taboe op psychische problemen te doorbreken. Niet de muziek maar het moederschap brengt haar het ultieme geluk. Dat geluk straalt af op de songs van haar recentste intieme 'Bedroom EP', de voorbode van een nieuw album.

Met getuigenissen van **Sanne Putseys** (muzikante), **Marjolein Putseys** (zus), **Greet Soetemans** (moeder), **Raph Schillebeeckx** (ontdekker), **Patrick Busschots** (labelmanager ARS records), **Milow** (mentor en vriend), **Werner Dewachter** (boekingsagent), **Kurt Overbergh** (artistiek directeur AB), **Jan Van Biesen** (netmanager Stubru), **Emmanuel de Buretel** (labelmanager Because Music), **Pieterjan Seaux** (bassist), **Jordi Geuens** (drummer), **Erik Rademakers** (bassist), **Joachim Saerens** (partner en toetsenist), **Patrice** (producer).

Naar aanleiding van de jubileumreeks van *Belpop* organiseert Canvas op zaterdag 17 oktober in de Antwerpse Trix een tweede editie van ***Belpop Live***, met Selah Sue. De avond bestaat uit een exclusieve preview van haar *Belpop*-aflevering, een Q&A en een afsluitend, intiem concert. Wie erbij wil zijn, kan vanaf 3 oktober meespelen voor een ticket op canvas.be/doemee.

Belpop 10 – aflevering 2: K's Choice **Maandag 26 oktober**

In 1995 zorgt de single 'Not an addict' voor de grote internationale doorbraak van K's Choice, de groep van Sarah en Gert Bettens. Alanis Morissette is fan en nodigt K's Choice uit als opener voor haar tour in de VS. Het Amerikaanse publiek valt massaal voor de branie van de Belgische band.

In eigen land krijgen ze af te rekenen met hokjesdenken. De rockpers beschouwt K's Choice als de commerciële tegenhanger van het coolere dEUS. K's Choice is de enige

Belgische band van zulk internationaal kaliber die om die reden ook nooit op Rock Werchter zal staan, maar wordt wel een gevestigde waarde op alle andere grote binnen- en buitenlandse podia.

De constante druk die het succes met zich meebrengt, eist op de duur zijn tol. De titel van de 4de langspeler 'Almost Happy' verradt de algemene sfeer. Vooral Sarah voelt zich steeds minder goed in haar vel. Wanneer ze de liefde vindt bij een vrouw, is haar geluk compleet. De roddelpers smult mee. Muzikaal is het echter op. Sarah en Gert trekken de stekker uit K's Choice en leggen zich op hun soloprojecten toe.

In 2009 herrijst K's Choice tot grote vreugde van de trouwe fans. Bij het nieuwe album 'Echo Mountain' hoort een tour, maar die moet on hold worden gezet wanneer Sarah voor een totaal onverwachte carrièreswitch gaat: ze wordt brandweervrouw. Na het bestrijden van menige vuurhaard krijgt ze opnieuw zin in muziek.

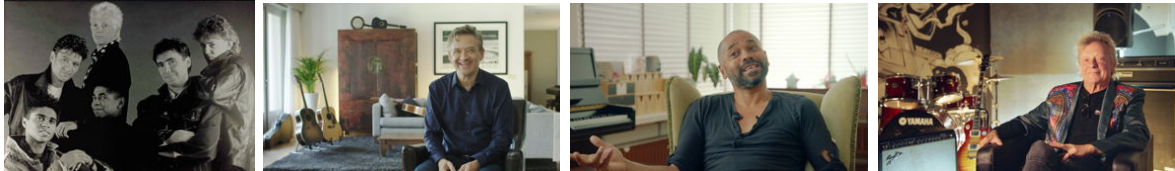
Met het compromisloze rockalbum 'The Phantom Cowboy', geproduceet door Alain Johannes (Queens of the Stone Age, Them Crooked Vultures), boort K's Choice een nieuw publiek aan.

In 2018 viert de band zijn 25ste verjaardag met een verzamelalbum en een reeks uitverkochte optredens in de AB. In 2019 verrast Sarah de wereld opnieuw. Ze maakt bekend voortaan als man door het leven te gaan: Sarah wordt Sam. Die transitie gaat gepaard met een nieuw soloproject, Rex Rebel, maar ook K's Choice rockt - voortaan met frontman-onverminderd verder.

Met getuigenissen van **Sam en Sarah Bettens**, **Ronny Mosuse** (bevriend muzikant), **Rocco Granata** (producer), **Jan Theys** en **Christophe Turcksin** (labelmanagers Double T Music), **Jean Blaute** (producer), **Jan Delvaux** (muziekjournalist), **Jan van Sichem Jr.** (gitarist), **Wil Sharpe**

(manager), **Gil Norton** (producer), **Frank Clauwers** (manager), **Reinout Swinnen** (toetsenist), **Alain Johannes** (producer)

Belpop 10 – aflevering 3: The Radios **Maandag 2 november**

Eind jaren '80 vormen The Radios 's lands eerste en meteen ook meest succesvolle boysband ooit. De groep rond Bart Peeters is een wonderlijk amalgaam van de meest diverse muzikanten: de zoetgevooisde broers Ronny en Robert Mosuse, topdrummer Marc Bonne, toetsenist met jazzroots Alain Van Zeveren en rockgitarist Dany Lademacher, die furore maakte bij Herman Brood.

Met de licht hyperkinetische Peeters als frontman, meesterbrein en regisseur van het geheel, blijkt die vreemde mayonaise wonderwel te pakken. Dankzij monsterhits als I'm into folk, Gimme love, Teardrops en She goes nana groeien The Radios begin jaren '90 uit tot een internationaal popfenomeen. Hoewel ze zelf nog het meest versted staan van die status, spelen ze de rol van popsterren en meisjesidolen met verve.

Ondertussen draagt de groep evenwel een loodzwaar geheim met zich mee: Robert Mosuse heeft een onbehandelbare hersentumor. Maar muziek is zijn grootste bron van geluk en Robert wil de tijd die hem rest op het podium staan. De fans hebben geen idee.

In 1994, op het hoogtepunt van hun succes, leiden interne strubbelingen uiteindelijk tot de split van The Radios en gaan ze elk hun eigen weg. In 2000, op dertigjarige leeftijd, verliest

Robert zijn strijd tegen kanker.

Anno 2020 hopen fans en concertorganisatoren nog altijd vurig op een reünie, maar zonder Robert is dat voor de overige Radios geen optie.

Met getuigenissen van **Bart Peeters** (muzikant), **Stijn Peeters** (broer en manager van Bart), **Suz Van Boeckel** (moeder van Bart en Stijn), **Jean Blaute** (muzikant), **Jan Leyers** (muzikant en producer), **Hugo Matthysen** (muzikant), **Anneke Bellens** (echtgenote van Bart Peeters), **Ronny Mosuse** (muzikant), **Dany Lademacher** (muzikant), **Rik Tubbax** (manager The Radios), **Marc Cambré** (stagemanager).

Belpop 10 – aflevering 4: Gabriel Rios **Maandag 9 november**

In 2004 breekt Gabriel Rios door met de single Broad Daylight op het album Ghostboy. Met zijn latin sound blaast de Belgische Puerto Ricaan een welkome warme wind door de Belpop. Maar het plotse succes overrompelt hem en hij hekelt het hem door de media aangemeten imago van sexy latin

popidool.

Het album *Angelhead* is bovendien niet de gedroomde opvolger voor zijn gevierde eersteling. Het bevat sterke songs, maar klinkt overgeproduceerd. Dat voedt Gabriels zelftwijfel. Zijn aangeboren onzekerheid en perfectionisme bemoeilijken zijn artistieke zoektocht. Hij raakt steeds meer vervreemd van zichzelf en zijn muziek. Rios vlucht het nachtleven in en breekt met z'n band.

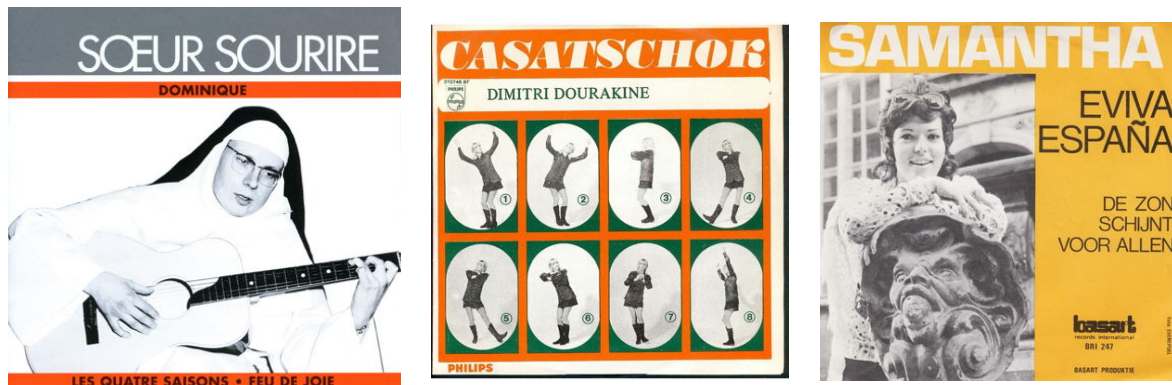
Wanneer hij op de ZAMU Awards een gelegenheidsband vormt met jazzpianist Jef Neve ziet hij het licht. Hij ontdekt dat zijn nummers ook overeind blijven in een minimale bezetting. Samen met Neve en percussionist Kobe Proesmans maakt hij *The Dangerous Return*, een artistiek groeialbum dat Rios in al zijn puur- en schoonheid toont.

Dat de nieuw ingeslagen weg de juiste is, bevestigt hij met *This Marauder's Midnight*, een intieme luisterplaat met pareltjes als de hitsingle *Gold* die ook internationaal erg goed scoort. Het monstersucces van *Gold* legt de lat voor een opvolger torenhoog, maar na een lange en moeilijke zoektocht heeft Rios in de zomer van 2020 nieuw werk klaar. Daarop grijpt hij terug naar zijn latin roots en brengt hij een hommage aan de man die hem de liefde voor muziek bijbracht: zijn vader.

Met getuigenissen van: **Gabriel Rios** (muzikant), **Maria Luisa Rios** (moeder Gabriel), **Géraldine Merchiers** (vriendin), **Sven De Potter** (drummer), **Rodrigo Fuentealba** (gitarist), **Jo Bogaert** (producer), **Peter Lesage** (toetsenist), **Kobe Proesmans** (percussionist), **Eva Schampaert** (percussioniste), **Werner Dewachter** (boekingsagent), **Tomas De Soete** (presentator Stubru), **Jef Neve** (pianist), **Ruben Samama** (contrabassist), **Amber Docters van Leeuwen** (celliste)

Belpop 10 – aflevering 5: Belpop wereldhits (deel 1)

Maandag 16 november

Belpop sluit zijn jubileumjaar af met een tweeluik over enkele wonderlijke 'Belpop wereldhits'. Een wereldhit scoren is sowieso geen evidentie, laat staan voor muzikmakers uit een klein land als België. Toch zijn we er doorheen de Belpop-geschiedenis meermaals in geslaagd ons landje op de wereldkaart te zetten. Soms was dat het logische gevolg van uitzonderlijk talent, onversneden topklasse als Jacques Brel, Adamo, Vaya con Dios of recenter Stromae. Bij iets minder grote goden hielp een wonderlijke wending van het lot een song soms naar de top van de internationale hitlijsten, was de uitvoerder een curiosum op zich of zat er een slimme hitmaker aan de producersknoppen. Van zingende nonnen en internationale voetbalhymnes tot kozakkendisco: *Belpop* selecteerde enkele van de fijnste curiosa onder de Belgische wereldhits.

In 1963 scoort Jeannine Deckers, beter bekend als **Soeur Sourire**, een internationale hit met het nummer **Dominique**. Haar grootste succes boekt ze in de V.S. De dagen na de aanslag op de populaire president John F. Kennedy passen Amerikaanse radiostations hun programmatie aan. Het onschuldig klinkende Dominique is de ideale troost voor een natie in rouw. Dominique klimt naar de nummer 1 van de

Amerikaanse charts. Toch heeft Soeur Sourire weinig reden om te lachen. De kerk heeft haar als marketingsproduct uitgespeeld en wanneer Jeannine het klooster wil verlaten, moet ze afstand doen van haar artiestennaam. Daardoor kan ze haar succes niet verzilveren. De opbrengsten van Dominique zijn volledig naar het klooster en de platenfirma gegaan en wanneer de fiscus haar torenhoge achterstallige belastingen oplegt, is ze volledig berooid. Ze ziet geen uitweg en stapt samen met haar partner uit het leven.

In 1968, in volle koude oorlog met voortdurende spanningen tussen Rusland en de westerse mogendheden, palmt de Russische **Dimitri Dourakine** alle internationale popcharts en dansvloeren in met een bewerking van een oud-sovjet propagandalied: **Casatschok**. In werkelijkheid is Dourakine de 'nom de plume' van Leo Caerts, orkestleider en arrangeur van Will Tura. Het idee komt van producer en hitmaker Jean Kluger. Die bedenkt er nog wat danspasjes bij, laat het choreografietje op het hoesje drukken en het singletje verkoopt als zoete Russische broodjes. Casatschok wordt veelvuldig en in verschillende talen gecoverd en gaat in totaal een paar miljoen keer over de toonbank.

Terwijl gitaren de sound van the sixties bepalen, pakt België in 1965 uit met de instrumentale orgelhit **Early Bird**, genoemd naar de eerste commerciële telecommunicatiesatelliet die datzelfde jaar is gelanceerd. Het hammondgeluid van **André Brasseur** valt wereldwijd in de smaak. Nochtans is die unieke klankkleur het resultaat van een fout tijdens de opnames: *l'erreur de Brasseur*. Zijn groovy deuntjes lenen zich prima als jingles en generiektunes van tv- en radioprogramma's en zijn bijzonder geliefd bij de presentatoren van de populaire piratenzenders. Met zes miljoen verkochte stuks groeit **Early Bird** uit tot de grootste Belpop-hit aller tijden.

Begin jaren '70 wordt **Eviva España** een internationale bestseller. In Spanje groeit het nummer zelfs uit tot officiële

ationale hymne, veel populairder dan het echte Spaanse volkslied. Nochtans is de meezinger van Belgische makelij. Leo Caerts (die zich ook al eens als Rus voordoeft) schrijft het nummer in opdracht voor de jonge zangeres **Samantha**. Begeesterd door zijn nieuwe favoriete vakantiebestemming brengt Leo een hommage aan Spanje. Zijn Spaans staat nog niet helemaal op punt, zo blijkt uit de titel ('Eviva' is geen Spaans). Samantha scoort er niettemin een gigantische hit mee, maar het is de populaire Nederlandse Imca Marina die met haar covers in verschillende talen het buitenland veroverft. Eind 2017 wordt het nummer gekaapt door de Spaanse nationalistten bij hun verzet tegen de afscheuring van Catalonië. Leo Caerts ontvangt boze telefoontjes en het verwijt een extreemrechts strijdlid te hebben geschreven, terwijl Caerts enkel naar alle dagen zon verlangde.

Met getuigenissen van: **Leen Van den Berg** (auteur), **Jacqueline Leyman** (ex-zuster), **Hans Kusters** (medewerker platenfirma), **Leo Caerts** (componist), **Jean Kluger** (producer en uitgever), **Kurt Van Eeghem** (muziekkenner), **André Brasseur** (organist), **Roland Kluger** (producer en uitgever), **Samantha** (zangeres), **André Vermeulen** (journalist), **Imca Marina** (zangeres), **Jan Delvaux** (Belpop-kenner), **Jimmy De Wit** (Belpop-kenner).

Belpop 10 – aflevering 6: Belpop wereldhits (deel 2)
Maandag 23 november

Olé, Olé, Olé, Olé, we are the champions. Dat geldt ook in dit tweede deel van het *Belpop*-tweeluik over merkwaardige Belgische composities die de wereld veroverden. Van voorlopers van de disco over Belgisch/Spaanse volksliederen tot vrolijke dansdeuntjes.

Begin jaren '70 stoot een sensueel nummer door tot de top van de Amerikaanse Billboard Hot 100. Met zijn latin beat en hitsig gekreun jaagt *Jungle Fever* de temperatuur op de dansvloer de hoogte in. De band is minder exotisch dan het nummer doet vermoeden. De **Chakachas** zijn een Belgisch orkest onderleiding van drummer Gaston Bogaerts: alleen zangeres Kari Kenton heeft Cubaanse roots. De Chakachas maakten vooral furore van eind jaren '50 tot half jaren '60. Tot Gaston Bogaerts er de stekker uittrok om zich toe te leggen op zijn andere passie: schilderen. Begin jaren '70 vraagt Bogaerts aan producer Roland Kluger of ze de draad met de Chakachas niet weer zouden oppikken. Het resultaat is een studioplaat die bij ons weinig potten breekt, maar wanneer de single *Jungle Fever* bij een Amerikaanse platenfirma belandt, is het bingo: het plaatje gaat maar liefst 2.000.000 keer over de toonbank en zal de geschiedenis ingaan als één van de voorlopers van de disco.

Francis Weyer rijdt in de jaren '60 een verdienstelijk parcours

als gitarist bij onder meer Placebo (de groep van jazz-pionier Marc Moulin) en de J.J. Band (die met Jess & James de monsterhit 'Move' scoorde). Half jaren '70 beslist hij een nummer op te nemen om zijn vader te verrassen. De nostalgische gitaarballade komt Nederlands platenproducent Bart van der Laar ter ore die er meteen goud in hoort. Weyer krijgt de artiestennaam **Francis Goya** en de single wordt in december '75 als **Nostalgia** in Nederland gereleased. Net op dat moment ontrolt er zich een drama bij onze noorderburen: een groep militante Molukse jongeren kaapt een trein in het Drentse Wijster. De kaping duurt 12 dagen en eist drie levens. Heel Nederland zit aan de tv en radio gekluisterd. Die radio past zijn programmering aan en bant alle vrolijke nummers. *Nostalgia* komt als geroepen. Luisteraars vragen het nummer massaal aan als 'troetelschijf' en het wordt een enorme hit. Het Nederlandse succes opent de deuren naar de rest van Europa tot in Rusland toe. Goya wordt één van de best verkopende Belgische artiesten allertijden.

In 1985 bestelt platenbaas Hans Kusters (Hans Kusters Music) bij producer Roland Verlooven een liedje voor voetbalkampioen Anderlecht. Verlooven klopt aan bij Brussels volkszanger Lange JoJo en samen schrijven ze Anderlecht Champion. Wanneer België zich even later kwalificeert voor het WK in Mexico wordt het paarswitte kampioenenlied herwerkt: Allez, allez, allez wordt Olé, Olé, Olé en met wat mariachi-trompetjes erbij is **Olé, Olé, Olé, Olé, we are the champions** een feit. De voetbalhymne wordt wereldwijd overgenomen en evolueert steeds meer naar een universeel vrijheids- en zegelied. Wanneer in '89 de muur in Berlijn valt, zingt een uitzinnige mensenmassa Olé Olé Olé! Als The Rolling Stones in 2016 voor het eerst in de geschiedenis optreden in Havana, scandeert een miljoen uitgelaten Cubanen Olé Olé Olé in het stadion. The Stones brengen een documentaire uit van het legendarische concert en vernoemen de film naar het al even legendarische nummer uit België.

Louis Van Rijmenant is nauwelijks twintig als hij aan de slag gaat bij de vermaarde jazzorganisatie 'Hot Club de Belgique'. De jonge concertorganisator haalt grote namen als Charlie Parker, Dizzy Gillespie en Duke Ellington naar België. Half jaren '50 bekeert hij zich tot de lichtere muziek. Als onafhankelijk producer wordt hij de drijvende kracht achter Vlaamse vedetten als Marc Dex en Micha Marah. Begin jaren '70 hoort Louis in zijn skihotel in Davos de Zwitserse accordeonist Werner Thomas een vrolijk deuntje spelen. Een eigen compositie, zo blijkt. Louis koopt de rechten. Thuisgekomen laat Van Rijmenant het nummer opnemen door de populaire Bobby Setter Band. Bobby Setter (Bob Verhelst) vindt het nummer maar niks en wordt liever niet op het platenhoesje vermeld; hij bedankt ook voor Louis' aanbod om te delen in de auteursrechten. *Tchip tchip* wordt een hitje en vaste waarde op elke Vlaamse trouwpartij en pensenkermis. Wanneer het singletje enkele jaren later in handen valt van de Nederlandse producer Johnny Hoes, begint het een tweede leven. Hoes laat het opnieuw opnemen door amateurorkest De Electronica's. Ze bedenken er een dansje bij en **De Vogeltjesdans** wordt een megahit in Nederland en Duitsland. Dat motiveert Louis Van Rijmenant - nog steeds rechtenhouder - om het nummer ook in de rest van de wereld te verkopen. Mét succes. Er zullen wereldwijd maar liefst 40 miljoen stuks over de toonbank gaan in minstens 140 verschillende versies.

Met getuigenissen van: **Jean Kluger** (producer), **Roland Kluger** (producer), **Bob Verhelst** (orkestleider), **Adri-Jan Hoes** (zoon Johnny Hoes), **Fred Limpens** (studiotesticus), **Paul Hougardy** (studiotesticus), **Ad Visser** (presentator), **Gaston Bogaerts** (bandleider), **Ralph Benatar** (muzikant), **Hans Kusters** (producer), **Lange Jojo** (zanger), **Francis Goya** (muzikant), **Jan Delvaux** (Belpop-kenner), **Jimmy De Wit** (Belpop-kenner).